

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาโครงการการจัดบริการแนะแนวที่เหมาะสม
ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด-
ปราจีนบุรี

วิธีดำเนินการของงานวิจัยในครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดโครงร่างของโครงการจัดบริการแนะแนวใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบประสิทธิภาพ

รายละเอียดในการดำเนินการ

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการ
ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี หลักการทางวิชาการด้านการจัดบริการแนะแนวใน
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานจากตำรา เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่
เกี่ยวข้อง นำมาวิเคราะห์และสรุปสาระสำคัญที่จำเป็นต่อการจัดบริการแนะแนว แล้วกำหนด
เป็นกรอบความคิดของโครงการจัดบริการแนะแนวโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี

กรอบความคิดของโครงการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี มีลักษณะดังนี้

โครงการการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้

ความหมายของการแนะแนวในโรงเรียน

วัตถุประสงค์แนะแนวในโรงเรียน

หลักการจัดการแนะแนวในโรงเรียน

ขอบข่ายของงานแนะแนวในโรงเรียน

โครงสร้างการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน

การดำเนินการตามโครงสร้างการบริหารแนะแนวในโรงเรียน ในด้าน

1. การจัดตั้งคณะกรรมการแนะแนวของโรงเรียน

2. การดำเนินงานของคณะกรรมการแนะแนวของโรงเรียน ในด้าน

2.1 การจัดระบบงานแนะแนวในโรงเรียน

2.2 การกำหนดบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของคณะครู

ในโรงเรียน

2.3 การกำหนดบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของนักเรียน

และผู้ปกครอง

2.4 การจัดหาจัดทำห้องแนะแนวและวัสดุอุปกรณ์ในการแนะแนว

2.5 การจัดกิจกรรมการแนะแนว

2.6 การดำเนินงานด้านการจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ

โดยมุ่งเน้นการจัดโครงการย่อยในบริการแนะแนวที่สนองต่อความต้องการ และความ
พร้อมของโรงเรียน

2.7 การประชาสัมพันธ์งานแนะแนวในโรงเรียน

2.8 การประเมินผลงานแนะแนวในโรงเรียน

2. ผู้วิจัยศึกษารูปแบบและวิธีดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติงานของ
สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ เพื่อนำมาเป็นกรอบมาคิดในการสร้างโครงการย่อยใน
การบริการแนะแนวที่สนองต่อความพร้อม และความต้องการของโรงเรียน

กรอบความคิดในการสร้างโครงการย่อยในบริการแนะแนวที่สนองตอบต่อความต้องการของโรงเรียน มีลักษณะดังนี้

ชื่อโครงการ
แผนงาน
ผู้รับผิดชอบโครงการ
ผู้ช่วยผู้รับผิดชอบโครงการ
หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ลักษณะโครงการ
ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ
1. หลักการและเหตุผล
2. วัตถุประสงค์
3. เป้าหมาย
4. วิธีดำเนินการ
5. ปฏิทินปฏิบัติการ
6. งบประมาณ
7. การติดตามและประเมินผล
8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

3. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากสภาพและปัญหาด้านการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนที่ดำเนินการอยู่ และปัญหานักเรียนขาดเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี กำลังประสบอยู่เพื่อนำมากำหนดเป็นรายละเอียดของโครงการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี และโครงการย่อยในบริการแนะแนวที่สนองตอบต่อความต้องการ และความพร้อมของโรงเรียน ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.1 กำหนดประเด็นคำถาม วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล แหล่งข้อมูล และแนวทางในการนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประเด็นคำถาม	วิธีการ/แหล่งข้อมูล	แนวทางการพัฒนาโครงการ
<p>1) สภาพและปัญหาด้านจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน^๓ ผู้วิจัยศึกษาในประเด็นดังต่อไปนี้</p> <p>1.1) ความหมาย ความสำคัญและหลักการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน คืออะไร</p> <p>1.2) วัตถุประสงค์ของการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียน^๓ คืออะไร</p> <p>1.3) ประเภทและการจัดบริการแนะแนว ได้แก่ การแนะแนวด้านการศึกษา การแนะแนวด้านอาชีพ การแนะแนวการปรับตัวทางสังคม ซึ่งแต่ละด้านจะครอบคลุมบริการทั้ง 5 บริการ ได้แก่ บริการศึกษาและรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล บริการสนเทศ บริการให้การปรึกษา บริการจัดวางตัวนักเรียนบริการติดตาม โรงเรียนได้จัดบริการแนะแนวประเภทใดบ้าง กิจกรรมในแต่ละบริการจัดได้มากน้อย</p>	<p>สอบถาม/ครูแนะแนว สอบถาม/ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>สอบถาม/ครูแนะแนว</p> <p>สอบถาม/ครูแนะแนว</p>	<p>- นำข้อมูลประมวลร่วมกับหลักการทางวิชาการแล้วกำหนดเป็นความหมายและหลักการจัดบริการแนะแนวของโครงการที่พัฒนา</p> <p>- นำข้อมูลมาประมวลร่วมกับหลักการทางวิชาการแล้วกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ของโครงการที่พัฒนา</p> <p>- นำข้อมูลมาพิจารณาความจำเป็นในการเลือกรายละเอียดและกิจกรรมในแต่ละบริการที่ใช้ในโครงการและกำหนดขอบข่ายการดำเนินงานด้านการจัดบริการแนะแนว โดยนำข้อมูลมาประมวลว่าโรงเรียนมีปัจจัยอะไรบ้างและขาดแคลนปัจจัยอะไรบ้าง เพื่อการหาปัจจัยทดแทนที่เหมาะสมกับโครงการที่พัฒนา</p> <p>- นำข้อมูลมาหาสาเหตุของปัญหาในการจัดกิจกรรมแนะแนว</p>

ประเด็นคำถาม	วิธีการ/แหล่งข้อมูล	แนวทางการพัฒนาโครงการ
<p>เพียงใด ผลการจัดบริการเป็นอย่างไร ปัญหาและอุปสรรคในการจัดบริการมีอะไรบ้าง</p> <p>1.4) บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดบริการแนะแนว</p> <p>1.4.1) บุคคลที่มีหน้าที่ในการดำเนินการในโรงเรียนมีใครรับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับ การจัดบริการแนะแนวบ้าง แต่ละคนปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ได้เต็มที่หรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง</p> <p>1.4.2) ผู้รับบริการ/และผู้สนับสนุน นักเรียนและผู้ปกครอง ได้มีส่วนร่วมในการจัดบริการแนะแนวหรือไม่ แต่ละคนมีบทบาทและหน้าที่อย่างไร แต่ละคนปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่ของตนเอง ได้เต็มที่หรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง</p> <p>1.5) ระยะเวลาในการจัดบริการแนะแนว</p> <p>ระยะเวลาในการจัดบริการแนะแนวแต่ละบริการใช้</p>	<p>สอบถาม/ครูแนะแนว</p> <p>สอบถาม/ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>สอบถาม/ครูที่ปรึกษา</p> <p>สอบถาม/ครูแนะแนว</p> <p>สอบถาม/นักเรียน</p> <p>สอบถาม/ผู้ปกครอง</p>	<p>เพื่อนำมาแก้ไขในรูปโครงการย่อย</p> <p>- นำข้อมูลมาหาสาเหตุของปัญหาทางบุคลากร เพื่อนำมาแก้ไขในรูปโครงการย่อย</p> <p>- นำข้อมูลมาพิจารณาทรัพยากรบุคลากรในโรงเรียนที่มีอยู่ เพื่อการกำหนดบุคลากรในการเข้าเป็นคณะกรรมการแนะแนวของโรงเรียน และกำหนดบทบาท และหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดบริการแนะแนวของโครงการที่พัฒนา</p> <p>- นำข้อมูลมาหาสาเหตุสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการจัดบริการแนะแนวเพื่อนำมาแก้ไขในรูปโครงการย่อย</p> <p>- นำข้อมูลมากำหนดเป็นบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบของนักเรียนและผู้ปกครองของโครงการที่พัฒนา</p> <p>- นำข้อมูลมาพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมที่จัดและระยะเวลาในการดำเนินการให้สอดคล้องกัน</p>

ประเด็นคำถาม	วิธีการ/แหล่งข้อมูล	แนวทางการพัฒนาโครงการ
<p>จัดในช่วงเวลาใด มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง</p> <p>1.6) งบประมาณและสิ่งอำนวยความสะดวก</p> <p>งบประมาณที่ใช้ได้มาจากที่ใดบ้าง เพียงพอหรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคอย่างไรบ้าง วัสดุ-อุปกรณ์ที่ใช้ได้มาจากที่ใดบ้าง เพียงพอหรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง มีห้องแนะแนวโดยเฉพาะหรือไม่ ถ้าไม่มีหาสถานที่ทดแทนได้หรือไม่ อะไรคือปัญหาและอุปสรรค</p>	<p>สอบถาม/ครูแนะแนว</p>	<p>เพื่อการดำเนินงานในโครงการที่พัฒนา</p> <ul style="list-style-type: none"> - นำข้อมูลมาพิจารณาในการจัดทา จัดสรรสิ่งอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานด้านการจัดบริการแนะแนวของโครงการที่พัฒนา - นำข้อมูลสาเหตุของปัญหา มาแก้ไขในรูปโครงการย่อย
<p>1.7) การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์</p> <p>มีการเผยแพร่การจัดบริการแนะแนวอย่างไรบ้าง ได้ผลอย่างไร มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง</p>	<p>สอบถาม/ครูแนะแนว</p>	<ul style="list-style-type: none"> - นำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ของโครงการที่พัฒนา
<p>1.8) การประเมินผลการจัดบริการแนะแนวใช้วิธีการอย่างไร ได้ผลอย่างไร มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง</p>	<p>สอบถาม/ครูแนะแนว</p>	<ul style="list-style-type: none"> - นำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงและกำหนดขอบเขตของการประเมินผลของโครงการที่พัฒนา
<p>2) ปัญหา นักเรียนขาดเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ</p> <p>2.1) ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนใน</p>	<p>สอบถาม/นักเรียน</p> <p>สอบถาม/ครูที่ปรึกษา</p>	<p>นำสาเหตุปัญหามาหาแนวทางแก้ไขให้สนองต่อความต้องการและความ</p>

ประเด็นคำถาม	วิธีการ/แหล่งข้อมูล	แนวทางการพัฒนาโครงการ
<p>โรงเรียนอย่างไรบ้าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาทางการเรียน <p>นักเรียนมีปัญหาการเรียนด้านใดบ้าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาทางเศรษฐกิจ <p>นักเรียนมีปัญหาทางเศรษฐกิจหรือไม่มีอะไรบ้าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปัญหาทางสังคม <p>นักเรียนมีปัญหาทางสังคมหรือไม่มีอะไรบ้าง</p> <p>2.2) ปัญหาที่เกี่ยวกับผู้ปกครอง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนในโรงเรียนอย่างไรบ้าง - ผู้ปกครองมีปัญหาและอุปสรรคอะไรที่ทำให้ไม่สนับสนุนการเรียนในโรงเรียนได้อย่างเต็มที่ 	<p>สอบถาม/ผู้ปกครอง</p> <p>สอบถาม/ครูที่ปรึกษา</p>	<p>พร้อมของโรงเรียนในรูปแบบโครงการย่อย</p> <p>- นำสาเหตุของปัญหามาหาแนวทางแก้ไข ให้สนองต่อความต้องการและความพร้อมของโรงเรียนในรูปแบบโครงการย่อย</p>

3.2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล พื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 5 ฉบับ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- 1) แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารโรงเรียน เป็นแบบสอบถามแบบ กำหนดคำถาม คำตอบให้เลือกตอบและคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ
 - ตอนที่ 2 บทบาทด้านการจัดบริการแนะแนว
- 2) แบบสอบถามสำหรับครูแนะแนวประจำโรงเรียน เป็นแบบสอบถาม

แบบกำหนดคำถามคำตอบให้เลือกตอบ และคำถามปลายเปิด แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาด้านการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน

3) แบบสอบถามสำหรับครูที่ปรึกษา จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบสอบถามแบบกำหนดคำถาม คำตอบ ให้เลือกตอบและคำถามปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 บทบาทด้านการจัดบริการแนะแนว

ตอนที่ 3 ปัญหาทางการศึกษาที่โรงเรียนประสบทำให้นักเรียนขาดเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

4) แบบสอบถามสำหรับนักเรียน จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบสอบถามแบบกำหนดคำถาม คำตอบให้เลือกตอบและคำถามปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 บทบาทด้านการจัดบริการแนะแนว

ตอนที่ 3 ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนในการที่นักเรียนขาดเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

5) แบบสอบถามสำหรับผู้ปกครอง จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบสอบถามแบบกำหนดคำถามคำตอบให้เลือกตอบ และคำถามปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 บทบาทด้านการจัดบริการแนะแนว

ตอนที่ 3 ปัญหาที่เกี่ยวกับผู้ปกครองในการที่ผู้ปกครองไม่สามารถสนับสนุนการเรียนในโรงเรียนได้อย่างเต็มที่

3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน

3.3.1 หน่วยในการวิจัยได้แก่ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี โดยมีประชากรผู้ให้ข้อมูลจำนวน 42 โรงเรียน (อยู่ในเขตความรับผิดชอบของจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 19 โรงเรียน จังหวัดสระแก้ว จำนวน 23 โรงเรียน รวมจำนวนประชากร 4,374 คน) ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 42 คน ครูแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 42 คน ครูที่ปรึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 150 คน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 2,070 คน ผู้ปกครองในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 2,070 คน จาก 13 อำเภอ

42 โรงเรียน

3.3.2 ผู้วิจัยคัดเลือกตัวอย่างประชากร ดังนี้

3.3.2.1 ประชากรที่เป็นผู้บริหารโรงเรียน ผู้วิจัยใช้
ผู้บริหาร โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดปราจีนบุรีทุกคน ประชากร 42 คน

3.3.2.2 ประชากรที่เป็นครูแนะแนว ผู้วิจัยใช้ ครูแนะแนว
ประจำโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
ปราจีนบุรีทุกคน ประชากร 42 คน

3.3.2.3 ตัวอย่างประชากรที่เป็นครูที่ปรึกษา ผู้วิจัยใช้
ครูที่ปรึกษา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งได้
มาโดยการสุ่มอย่างง่ายระดับชั้นละ 1 คน ถ้าโรงเรียนเปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มตัวอย่างละ 3 คน ถ้าโรงเรียนเปิดสอนระดับ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ใช้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 2 คน ได้
ตัวอย่างประชากร จำนวน 101 คน

3.3.2.4 ตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียน ผู้วิจัยใช้ นักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง
โดยให้ครูที่ปรึกษาเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกโดยใช้นักเรียนที่ขาดเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนต่ำ 2 อันดับแรกของแต่ละระดับชั้นเรียน เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม

โรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3
ใช้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 6 คน โรงเรียนที่เปิดสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 2 ใช้กลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนละ 4 คน

ได้ตัวอย่างประชากรทั้งสิ้น 202 คน

3.3.2.5 ตัวอย่างประชากรที่เป็นผู้ปกครอง ผู้วิจัยเจาะจงใช้
ผู้ปกครองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในข้อ 2.4 เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 202 คน
รวมใช้ตัวอย่างประชากรในการศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั้งสิ้น 589 คน

3.3.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ท่าน
ได้แก่ ผู้อำนวยการศูนย์ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาแห่งชาติ 1 ท่าน ศึกษานิเทศก์ด้านแนะแนว สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
ประถมศึกษาแห่งชาติ 1 ท่าน นักวิชาการ จากศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ
1 ท่าน อาจารย์มหาวิทยาลัย 1 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสาระ และ

ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.3.4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try-out) กับผู้บริหารโรงเรียน ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษานักเรียน และผู้ปกครองในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ชั้นพื้นฐาน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 39 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของภาษาและ เวลาที่ใช้

3.3.5 จัดทำเป็นเครื่องมือฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลพื้นฐาน

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยได้ขอหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เพื่อขอเก็บข้อมูลพื้นฐานในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี

3.4.2 ผู้วิจัยใช้วิธีการในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

3.4.2.1 ผู้วิจัยออกสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวน 17 โรงเรียน ผู้วิจัยออกสอบถามระหว่างวันที่ 25 พฤศจิกายน 2536 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2536 รวมระยะเวลา เวลา 36 วัน

3.4.2.2 ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล โดยส่งไปทางไปรษณีย์ จำนวน 25 โรงเรียน โดยเริ่มส่งตั้งแต่วันที่ 23 พฤศจิกายน 2536 ได้รับกลับคืนเพื่อนำมาวิเคราะห์ จำนวน 524 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 90.15 ในวันที่ 31 ธันวาคม 2537 รวมระยะเวลา เวลา 36 วัน

3.4.2.3 ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยนำมา วิเคราะห์เนื้อหาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3.4.2.4 ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน มาสรุป และเรียบเรียงสาระสำคัญ เพื่อนำมากำหนดเป็นเนื้อหาสาระของโครงการจัดบริการแนะแนวใน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี โดยแบ่งออกเป็นประเด็นสำคัญ 2 ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 สภาพและปัญหาด้านการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ที่ ดำเนินการอยู่ สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ทุกโรงเรียนมีการจัดบริการแนะแนวให้กับนักเรียน

โรงเรียนเกินครึ่งยังไม่มีรูปแบบการดำเนินการที่แน่นอน และการดำเนินงานยังไม่ประสบความสำเร็จ โดยเฉพาะในด้านการจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ ยังจัดกระทำได้น้อยและไม่ครอบคลุมตลอดขาดจนการติดตามและประเมินผล การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนควรมีการปรับปรุงแก้ไข

อันมาก

ไม่เพียงพอ

สาเหตุของปัญหาที่พบในด้านการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนมีดังนี้

- 1.1) ครูแนะแนวไม่มีเวลาจัดกิจกรรมตามแนะแนว เพราะมีภาระกิจ
- 1.2) บุคลากรในโรงเรียนมีความรู้ความสามารถด้านการแนะแนวยังไม่เพียงพอ
- 1.3) การจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการยังไม่ประสบผลสำเร็จ
- 1.4) ขาดความร่วมมือจากคณะครู นักเรียน และผู้ปกครอง
- 1.5) ขาดวัสดุอุปกรณ์ อาคาร สถานที่สำหรับงานแนะแนว

ประเด็นที่ 2 ปัญหานักเรียนขาดเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.1) ปัญหาที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนในการที่นักเรียนไม่สามารถปรับตัวเข้ากับ การเรียนการสอนได้ จากผลการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานพอสมควร และนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอนได้ เนื่องจากประสบปัญหาทางด้านการเรียน ปัญหาทางด้านสังคม และปัญหาทางเศรษฐกิจ ซึ่งสาเหตุของปัญหาในแต่ละด้านมีดังต่อไปนี้

2.1.1) สาเหตุของปัญหาด้านการเรียน ได้แก่

- นักเรียนได้คะแนนต่ำ
- นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน
- นักเรียนขาดความสนใจเรียนในบางวิชา ได้แก่

ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย

- นักเรียนเรียนไม่ทันเพื่อน
- นักเรียนกลัวการสอบ
- ผู้ปกครองไม่ให้มาโรงเรียน เพราะต้องการให้นักเรียน

ช่วยทำงานบ้านและทำงานเลี้ยงชีพ

- บ้านไกลจากโรงเรียน

2.1.2) ปัญหาทางสังคม ได้แก่

- นักเรียนเข้ากับเพื่อนไม่ได้
- นักเรียนไม่ชอบครู เพราะครูดู ครูไม่สนใจนักเรียน

ครูพูดไม่เพราะ

- นักเรียนไม่ได้รับความสนใจจากครู เพราะครูไม่มี

เวลาว่าง นักเรียนเรียนไม่เก่ง นักเรียนมาก

2.1.3) ปัญหาทางเศรษฐกิจ ได้แก่

- นักเรียนไม่มีเงินซื้ออุปกรณ์การเรียน
- นักเรียนไม่มีเงินซื้อเสื้อผ้าชุดนักเรียน
- นักเรียนไม่มีเงินค่าอาหารกลางวัน

2.2) ปัญหาที่เกี่ยวกับผู้ปกครอง ในการที่ผู้ปกครองไม่สามารถสนับสนุนการเรียนของนักเรียนได้อย่างเต็มที่ จากการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนในโรงเรียน และปัญหาที่ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประสบในการที่ไม่สามารถสนับสนุนการเรียนในโรงเรียนได้อย่างเต็มที่ เกิดจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.2.1) ผู้ปกครองฐานะยากจน

2.2.2) ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนช่วยทำงานเลี้ยงชีพ

2.2.3) ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนช่วยทำงานบ้าน

2.2.4) ผู้ปกครองมองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา

(ตารางวิเคราะห์ผลการศึกษาค้นคว้าพื้นฐานแสดงอยู่ในภาคผนวก ค)

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดโครงสร้างโครงการการบริหารนิเทศในโรงเรียน

ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี มีรายละเอียดในการดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำสาระสำคัญด้านสภาพและปัญหาด้านการบริหารนิเทศในโรงเรียนที่ดำเนินการอยู่ ที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1 มากำหนดเป็นเนื้อหาสาระของโครงสร้างของโครงการการบริหารนิเทศในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี โดยจัดตามขั้นตอนและวิธีดำเนินการของโครงการการบริหารนิเทศในโรงเรียนตามกรอบความคิดที่กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ (หน้า 41) โครงการการบริหารนิเทศในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จะประกอบด้วยสาระสำคัญดังนี้ คือ ความหมายของโครงการการบริหารนิเทศในโรงเรียน

วัตถุประสงค์ของการแนะแนวในโรงเรียน หลักการจัดการแนะแนวในโรงเรียน ขอบข่ายของการแนะแนวในโรงเรียน โครงสร้างการบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนและการดำเนินงานของคณะกรรมการแนะแนวในโรงเรียน

ตัวอย่างการพัฒนาโครงการการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ด้านการจัดสรรครูแนะแนวประจำโรงเรียน ซึ่งปรับให้ตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะตามสภาพจริงได้แสดงไว้ในแผนภูมิดังนี้

แผนภูมิที่ 2 แสดงตัวอย่างการพัฒนาโครงการ

การจัดบริการแนะแนวของกรมสามัญศึกษา	สภาพและปัญหาของโรงเรียน	โครงการจัดบริการแนะแนวที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น
<p>1. โรงเรียนในกรมสามัญศึกษา มีอัตราตำแหน่งครูแนะแนวประจำโรงเรียน โดยการสอบคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถด้านแนะแนว โดยตรงมาบรรจุในโรงเรียนอย่างน้อย โรงเรียนละ 1 คน</p>	<p>1. สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ไม่มีอัตราตำแหน่งครูแนะแนวให้กับโรงเรียนในสังกัด ดังนั้นโรงเรียนในสังกัดจึงต้องพิจารณาครูผู้สอนที่เห็นว่าเหมาะสม มารับผิดชอบงานด้านแนะแนว</p> <p>2. ครูแนะแนวที่ประจำอยู่ในโรงเรียนมีภาระกิจอื่น ๆ หลายด้าน โดยเฉพาะ ครูแนะแนวทุกคนต้องรับผิดชอบงานด้านการจัดการเรียนการสอนถึง 16 คาบต่อสัปดาห์</p>	<p>ครูแนะแนวประจำโรงเรียน ครูแนะแนวประจำโรงเรียนทำหน้าที่ผู้ประสานงานและเลขานุการคณะกรรมการการคัดเลือกครูแนะแนวประจำโรงเรียน</p> <p>พิจารณาจากหลักเกณฑ์ต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. จบการศึกษาด้านการแนะแนวโดยตรงหรือ 2. ไม่จบการศึกษาด้านการแนะแนวโดยตรง แต่ได้รับการศึกษาอบรมดูงานด้านแนะแนว <p>บุคคลที่ได้รับคัดเลือกเป็นครูแนะแนวประจำโรงเรียน ต้องได้รับการพิจารณาทุกวัน ไม่ต้องรับผิดชอบงานด้านอื่น</p>

แผนภูมิที่ 2 (ต่อ)

การจัดบริการแนะแนว ของกรมสามัญศึกษา	สภาพและปัญหาของ โรงเรียน	โครงการจัดบริการแนะแนวที่ ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น
		นอกเหนือจากงานด้านการ เรียนการสอนเพียงอย่าง เดียว ซึ่งงานด้านการเรียน การสอนไม่ควรเกิน 12 คาบ ต่อสัปดาห์ ทั้งนี้เพื่อ ประสิทธิภาพของการจัด บริการแนะแนวในโรงเรียน

2. ผู้วิจัยนำสาระสำคัญด้านสาเหตุของปัญหาด้านการจัดบริการแนะแนวที่โรงเรียนดำเนินการอยู่ และสาเหตุของปัญหานักเรียนขาดเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1 มาพิจารณาหาแนวทางแก้ไขตามหลักวิชาการด้านแนะแนวที่สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติจริง แล้วนำมากำหนดเป็นโครงการย่อยในบริการแนะแนวที่สนองตอบต่อความต้องการ และความพร้อมของ โรงเรียน โดยมีรูปแบบและวิธีดำเนินการตามกรอบความคิดในการสร้างโครงการย่อยในบริการแนะแนวที่กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 1 (หน้า 42.) ซึ่งมีขั้นตอนในการยกร่างโครงการดังนี้

แผนภูมิที่ 2 แสดงขั้นตอนโดยรายละเอียดในการยกร่าง โครงการย่อยในบริการแนะแนวที่สนองต่อความต้องการและความพร้อมของ โรงเรียน

<p>ขั้นที่ 1</p> <p>พิจารณาคัดเลือกสาเหตุของ ปัญหาด้านการจัดบริการแนะ- แนวและสาเหตุของปัญหาทาง การศึกษาที่สามารถแก้ไขได้ โดยกระบวนการแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 2</p> <p>สาเหตุของแต่ละประเด็น ปัญหา นำมารวบรวมแนวทางแก้ปัญหา ตามหลักวิชาการด้านแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 3</p> <p>พิจารณาความเป็นไปได้จริงในการ ปฏิบัติและแก้ปัญหา โดยพิจารณาตาม สภาพความต้องการและความพร้อมของ โรงเรียน</p>	<p>ขั้นที่ 4</p> <p>เลือกวิธีการแก้ปัญหาตามหลัก วิชาการด้านแนะแนว ที่ สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติ จริง</p>	<p>ขั้นที่ 5</p> <p>เสนอแนวทางแก้ปัญหาใน รูปโครงการย่อย</p>
<p>สาเหตุของปัญหาด้านการจัด บริการแนะแนว</p> <p>1. ครูแนะแนวไม่มีเวลาจัด กิจกรรมด้านแนะแนวเพราะมี งานมาก</p> <p>2. ครูแนะแนวมีความรู้ความ สามารถด้านการจัดบริการ แนะแนวยังไม่เพียงพอ</p>	<p>1. จัดครูแนะแนวทำหน้าที่ด้าน การแนะแนวโดยเฉพาะ</p> <p>2. ลดงานด้านอื่นนอกเหนือจาก งานแนะแนว</p> <p>1. จัดส่งครูแนะแนวไปอบรม ด้านการแนะแนวระยะสั้นอย่าง สม่ำเสมอ</p> <p>2. จัดหาคู่มือ ตำรา เอกสาร ให้ครูแนะแนวได้ศึกษา</p>	<p>- มีความเป็นไปได้น้อยเพราะ โรงเรียนมีบุคลากรจำกัด</p> <p>- มีความเป็นไปได้มากเพราะ สามารถให้บุคลากรคนอื่นรับงานด้าน อื่นแทนครูแนะแนว</p> <p>- มีความเป็นไปได้มาก เพราะมี หน่วยงานเปิดอบรมด้านการแนะแนว ระยะสั้นอย่างสม่ำเสมอ เช่น ศูนย์ แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรม วิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และมี งบประมาณการอบรม</p> <p>- มีความเป็นไปได้มากเพราะคู่มือ ตำรา เอกสารด้านการแนะแนว</p>	<p>วิธีการนี้ไม่สามารถปฏิบัติได้</p> <p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p> <p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p> <p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p>	

<p>ขั้นที่ 1</p> <p>พิจารณาคัดเลือกสาเหตุของปัญหาด้านการจัดบริการแนะแนวและสาเหตุของปัญหาทางการศึกษาที่สามารถแก้ไขได้โดยกระบวนการแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 2</p> <p>สาเหตุของแต่ละประเด็น ปัญหา นำมารวบรวมแนวทางแก้ปัญหาตามหลักวิชาการด้านแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 3</p> <p>พิจารณาความเป็นไปได้จริงในการปฏิบัติและแก้ปัญหา โดยพิจารณาตามสภาพความต้องการและความพร้อมของโรงเรียน</p>	<p>ขั้นที่ 4</p> <p>เลือกวิธีการแก้ปัญหาตามหลักวิชาการด้านแนะแนว ที่สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติจริง</p>	<p>ขั้นที่ 5</p> <p>เสนอแนวทางแก้ปัญหาในรูปแบบโครงการย่อย</p>
<p>3. การจัดบริการแนะแนวทั้ง 5 บริการ ยังไม่ประสบผลสำเร็จ</p> <p>4. คณะครู นักเรียน ผู้ปกครอง นักเรียน ขาดความร่วมมือในการจัดบริการแนะแนว</p>	<p>3. ส่งให้ครูไปศึกษาต่อด้านการแนะแนวในสถานศึกษาต่าง ๆ</p> <p>4. จัดหาอัตรากำลังครูแนะแนวที่จบแนะแนวโดยตรง</p> <p>1. อบรมให้ความรู้แก่คณะครูในโรงเรียนด้านการจัดบริการแนะแนว</p>	<p>สามารถจัดซื้อ หรือขอได้จากหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความเป็นไปได้มาก เพราะมีสถานศึกษาต่าง ๆ เปิดสอนด้านการแนะแนวหลายแห่ง - มีความเป็นไปได้น้อย เพราะโรงเรียน ไม่มีสิทธิเลือกครูที่จะมาบรรจุลงโรงเรียนของตนเอง ได้ตามความต้องการ - มีความเป็นไปได้มาก เพราะมีหน่วยงานและบุคลากรทางการศึกษาพร้อมที่จะให้ความร่วมมืออยู่แล้ว - งบประมาณในการอบรมสามารถขอจากหน่วยเหนือได้ 	<p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p> <p>วิธีการนี้ไม่สามารถปฏิบัติได้</p> <p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p>	<p>ปัญหาด้านการจัดบริการแนะแนวในข้อ 1 2 3 4 ที่เกี่ยวข้องกับสภาพและการจัดบริการแนะแนวและบุคลากรในโรงเรียน สามารถแก้ไขได้ด้วย โครงการเสริมสร้าง</p>

<p>ขั้นที่ 1</p> <p>พิจารณาคัดเลือกสาเหตุของปัญหาด้านการจัดการบริการแนะแนวและสาเหตุของปัญหาทางการศึกษาที่สามารถแก้ไขได้โดยกระบวนการแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 2</p> <p>สาเหตุของแต่ละประเด็น ปัญหา นำมารวบรวมแนวทางแก้ปัญหาตามหลักวิชาการด้านแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 3</p> <p>พิจารณาความเป็นไปได้จริงในการปฏิบัติและแก้ปัญหา โดยพิจารณาตามสภา:ความต้องการและความพร้อมของโรงเรียน</p>	<p>ขั้นที่ 4</p> <p>เลือกวิธีการแก้ปัญหาตามหลักวิชาการด้านแนะแนว ที่สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติจริง</p>	<p>ขั้นที่ 5</p> <p>เสนอแนวทางแก้ปัญหาในรูปแบบโครงการย่อย</p>
	<p>2. จัดทำคู่มือ ตำรา เอกสารให้คณะครูในโรงเรียนได้ศึกษา</p> <p>3. อบรมให้ความรู้แก่นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนด้านการจัดการบริการแนะแนว</p>	<p>- มีความเป็นไปได้มาก เพราะคู่มือ ตำรา เอกสารด้านการแนะแนว สามารถจัดซื้อหรือขอได้จากหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง</p> <p>- มีความเป็นไปได้เพราะสามารถใช้ครูแนะแนวและครูในโรงเรียนหรือ วิทยุวิทยากรที่มีความรู้ความสามารถให้ความรู้แก่นักเรียนและผู้ปกครอง และงบประมาณที่ใช้สามารถขอได้จากหน่วยเหนือในงานด้านการอบรมและสามารถขอปรึกษาจากคณะครู</p>	<p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p> <p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p>	<p>ความรู้ความเข้าใจอันดีในการจัดการบริการแนะแนวแก่บุคลากรในโรงเรียน</p> <p>ปัญหาด้านการจัดการบริการแนะแนวในข้อที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนและผู้ปกครองสามารถแก้ไขด้วยโครงการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ในการจัดการบริการแนะแนวแก่นักเรียนและผู้ปกครอง</p>

<p>ขั้นที่ 1</p> <p>พิจารณาคัดเลือกสาเหตุของปัญหาด้านการจัดบริการแนะแนวและสาเหตุของปัญหาทางการศึกษาที่สามารถแก้ไขได้โดยกระบวนการแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 2</p> <p>สาเหตุของแต่ละประเด็น ปัญหา นำมารวบรวมแนวทางแก้ปัญหาตามหลักวิชาการด้านแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 3</p> <p>พิจารณาความเป็นไปได้จริงในการปฏิบัติและแก้ปัญหา โดยพิจารณาตามสภาพความต้องการและความพร้อมของโรงเรียน</p>	<p>ขั้นที่ 4</p> <p>เลือกวิธีการแก้ปัญหาตามหลักวิชาการด้านแนะแนว ที่สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติจริง</p>	<p>ขั้นที่ 5</p> <p>เสนอแนวทางแก้ปัญหาในรูปโครงการย่อย</p>
<p>5. ขาดวัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ในการจัดบริการแนะแนว</p> <p>1. ด้านวัสดุอุปกรณ์</p> <p>2. ด้านอาคารสถานที่ (ห้องแนะแนว)</p>	<p>1. จัดการประสานงานและร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียง</p> <p>1. จัดห้องแนะแนวขนาดเล็ก โดยเฉพาะ โดยแบ่งจากห้องปฏิบัติการที่มีอยู่แล้ว</p>	<p>กรรมการ โรงเรียนและบุคคลภายนอกได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความเป็นไปได้มาก เพราะโรงเรียนที่อยู่ใกล้เคียงกันใช้หลักการและวิธีการแนะแนวเหมือนกันและสามารถใช้งบประมาณและวัสดุอุปกรณ์เท่าที่โรงเรียนมีอยู่ได้ในการดำเนินการได้ - มีความเป็นไปได้มาก เพราะใช้อาคารสถานที่ที่มีอยู่แล้วจัดสรร ให้เกิดประโยชน์มากขึ้น โดยใช้วัสดุที่มีอยู่ในท้องถิ่นหรือวัสดุที่หาง่ายและราคาถูกมาจัดทำได้ไม่สิ้นเปลืองงบประมาณ - ห้องแนะแนวที่จัดมีขนาดเล็กไม่ 	<p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p> <p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p>	<p>ขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐาน</p> <p>โครงการส่งเสริมความร่วมมือในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการจัดบริการแนะแนว</p> <p>โครงการห้องแนะแนว</p>

<p>ขั้นที่ 1</p> <p>พิจารณาคัดเลือกสาเหตุของปัญหาด้านการจัดบริการแนะแนวและสาเหตุของปัญหาทางการศึกษาที่สามารถแก้ไขได้โดยกระบวนการแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 2</p> <p>สาเหตุของแต่ละประเด็น ปัญหา นำมารวบรวมแนวทางแก้ปัญหาตามหลักวิชาการด้านแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 3</p> <p>พิจารณาความเป็นไปได้จริงในการปฏิบัติและแก้ปัญหา โดยพิจารณาตามสภาพความต้องการและความพร้อมของโรงเรียน</p>	<p>ขั้นที่ 4</p> <p>เลือกวิธีการแก้ปัญหาตามหลักวิชาการด้านแนะแนว ที่สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติจริง</p>	<p>ขั้นที่ 5</p> <p>เสนอแนวทางแก้ปัญหาในรูปแบบโครงการย่อย</p>
<p>ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนประกอบด้วย ปัญหาทางการเรียน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนได้คะแนนต่ำ 2. นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน 3. นักเรียนขาดความสนใจในบางวิชา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย 4. นักเรียนเรียนไม่ทันเพื่อน 	<ol style="list-style-type: none"> 3. ออกเยี่ยมบ้านนักเรียนและผู้ปกครองทุกคนเพื่อให้ความรู้ด้านการจัดบริการแนะแนว 1. ให้การปรึกษาเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม และให้การสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนที่มีปัญหา 	<p>เปลี่ยนเนื้อหา</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความเป็นไปได้ยาก เพราะโรงเรียนมีบุคลากรด้านแนะแนวน้อย ไม่สามารถออกเยี่ยมบ้านนักเรียนได้อย่างทั่วถึง - มีความเป็นไปได้มากเพราะครูแนะแนวสามารถใช้กระบวนการให้การปรึกษา ในการแก้ปัญหาและปรับพฤติกรรมนักเรียน เนื่องจากครูแนะแนวส่วนใหญ่ในโรงเรียนได้รับการศึกษา หรืออบรมด้านการแนะแนวมาแล้ว 	<p>วิธีการนี้ไม่สามารถปฏิบัติได้</p> <p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p>	<p>ฉบับกระเป๋</p>

<p>ขั้นที่ 1</p> <p>พิจารณาคัดเลือกสาเหตุของ ปัญหาด้านการจัดบริการแนะ- แนวและสาเหตุของปัญหาทาง การศึกษาที่สามารถแก้ไขได้ โดยกระบวนการแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 2</p> <p>สาเหตุของแต่ละประเด็น ปัญหา นำมารวบรวมแนวทางแก้ปัญหา ตามหลักวิชาการด้านแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 3</p> <p>พิจารณาความเป็นไปได้จริงในการ ปฏิบัติและแก้ปัญหา โดยพิจารณาตาม สภาพความต้องการและความพร้อมของ โรงเรียน</p>	<p>ขั้นที่ 4</p> <p>เลือกวิธีการแก้ปัญหาตามหลัก วิชาการด้านแนะแนว ที่ สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติ จริง</p>	<p>ขั้นที่ 5</p> <p>เสนอแนวทางแก้ปัญหาใน รูปโครงการย่อย</p>
<p>5. นักเรียนกล่าวการสอบ</p> <p>6. บ้านไกล</p>	<p>1. จัดรถจักรยานผ่อนส่งราคา ถูก</p> <p>2. จัดรถรับส่งนักเรียน</p> <p>3. จัดที่พักให้นักเรียน</p>	<p>ส่วนที่เป็นเนื้อหาสาระ ด้านวิชาการ สามารถให้ครูที่ปรึกษาและครูประจำ วิชา เข้ามาช่วยแก้ไขและไม่สิ้นเปลือง งบประมาณ</p> <p>- มีความเป็นไปได้มาก เพราะ โรงเรียนสามารถติดต่อร้านค้าเพื่อให้ บริการแก่นักเรียน</p> <p>- มีความเป็นไปได้มาก เพราะ โรงเรียนสามารถขอความอนุเคราะห์ จากครูและบุคคลภายนอก</p> <p>- เป็นไปได้น้อยเพราะโรงเรียน ขาดแคลนอาคารสถานที่ และ งบประมาณจัดสร้าง</p>	<p>วิธีการนี้ไม่สามารถปฏิบัติได้</p> <p>วิธีการนี้ไม่สามารถปฏิบัติได้</p>	<p>ปัญหาทางการเรียนในข้อ 1-5 สามารถแก้ปัญหาด้วย โครงการส่งเสริม ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน</p> <p>ปัญหาทางการเรียนในข้อ 6 สามารถแก้ไขด้วย โครงการ ช่วยเหลือ นักเรียนบ้านไกล</p>

<p>ขั้นที่ 1</p> <p>พิจารณาคัดเลือกสาเหตุของปัญหาด้านการจัดการบริการแนะแนวและสาเหตุของปัญหาทางการศึกษาที่สามารถแก้ไขได้โดยกระบวนการแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 2</p> <p>สาเหตุของแต่ละประเด็น ปัญหา นำมารวบรวมแนวทางแก้ปัญหาตามหลักวิชาการด้านแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 3</p> <p>พิจารณาความเป็นไปได้จริงในการปฏิบัติและแก้ปัญหา โดยพิจารณาตามสภาพความต้องการและความพร้อมของโรงเรียน</p>	<p>ขั้นที่ 4</p> <p>เลือกวิธีการแก้ปัญหาตามหลักวิชาการด้านแนะแนว ที่สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติจริง</p>	<p>ขั้นที่ 5</p> <p>เสนอแนวทางแก้ปัญหาในรูปแบบโครงการย่อย</p>
<p>ปัญหาทางสังคม</p> <p>1. นักเรียนไม่ชอบครู</p> <p>2. นักเรียนไม่ได้รับความสนใจจากครู</p> <p>3. นักเรียนเข้ากับเพื่อนไม่ได้</p>	<p>ปัญหาทางสังคมในข้อ 1-3 สามารถแก้ไขได้โดยวิธีการให้การปรึกษาและปรับพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล</p>	<p>- มีความเป็นไปได้มาก เพราะครูแนะแนวสามารถขอความร่วมมือจากครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวใช้แนวทางด้านการให้การปรึกษาแก้ไขได้และไม่สิ้นเปลืองงบประมาณ</p>	<p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p>	<p>ปัญหาทางสังคมในข้อ 1 สามารถแก้ไขด้วยโครงสร้างโครงการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และปัญหาทางสังคมในข้อ 3 สามารถแก้ไขด้วยโครงการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนกับเพื่อน</p>
<p>ปัญหาทางเศรษฐกิจ</p> <p>1. นักเรียนไม่มีเงินซื้ออุปกรณ์การเรียน</p> <p>2. นักเรียนไม่มีเงินซื้อเสื้อผ้า</p>	<p>ปัญหาทางเศรษฐกิจในข้อ 1-5 สามารถแก้ไขได้โดยวิธีการดังนี้</p> <p>1. จัดกองทุนการศึกษา</p>	<p>- มีความเป็นไปได้มาก เพราะโรงเรียนสามารถขอความอนุเคราะห์จากคณะครู บุคคลและหน่วยงาน</p>	<p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p>	

<p>ขั้นที่ 1</p> <p>พิจารณาคัดเลือกสาเหตุของปัญหาด้านการจัดบริการแนะแนวและสาเหตุของปัญหาทางการศึกษาที่สามารถแก้ไขได้โดยกระบวนการแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 2</p> <p>สาเหตุของแต่ละประเด็น ปัญหา นำมารวบรวมแนวทางแก้ปัญหาตามหลักวิชาการด้านแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 3</p> <p>พิจารณาความเป็นไปได้จริงในการปฏิบัติและแก้ปัญหา โดยพิจารณาตามสภาพความต้องการและความพร้อมของโรงเรียน</p>	<p>ขั้นที่ 4</p> <p>เลือกวิธีการแก้ปัญหาตามหลักวิชาการด้านแนะแนว ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ปฏิบัติจริง</p>	<p>ขั้นที่ 5</p> <p>เสนอแนวทางแก้ปัญหาในรูปแบบโครงการย่อย</p>
<p>ชุดนักเรียน</p> <p>3. นักเรียนไม่มีเงินค่าอาหารกลางวัน</p> <p>4. ปัญหาผู้ปกครองฐานะยากจน</p> <p>5. ผู้ปกครองให้นักเรียนออกมาทำงานเลี้ยงชีพ</p>	<p>2. จัดกองทุนเสื้อผ้า</p> <p>3. จัดกองทุนอาหารกลางวัน</p> <p>4. จัดหางานให้ทำระหว่างวันหยุดหรือปิดภาคเรียน</p>	<p>ภายนอก</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความเป็นไปได้มาก เพราะสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติมีเสื้อผ้าแจกให้นักเรียนยากจนเป็นบางส่วนและสามารถขอความอนุเคราะห์จากคณะครู บุคคล และหน่วยงานภายนอกได้ - มีความเป็นไปได้มากเพราะโรงเรียนมีโครงการอาหารกลางวันอยู่แล้ว สามารถขอความร่วมมือให้อนุเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคลให้รับอาหารฟรีได้ - มีความเป็นไปได้มาก เพราะพื้นที่ที่โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาชั้นพื้นฐานมีความต้องการในการใช้ 	<p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p> <p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p> <p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p>	<p>ปัญหาทางเศรษฐกิจในข้อ 1-5 สามารถแก้ไขด้วยโครงการ</p>

<p>ขั้นที่ 1</p> <p>พิจารณาคัดเลือกสาเหตุของปัญหาด้านการจัดการบริการแนะแนวและสาเหตุของปัญหาทางการศึกษาที่สามารถแก้ไขได้โดยกระบวนการแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 2</p> <p>สาเหตุของแต่ละประเด็น ปัญหา นำมารวบรวมแนวทางแก้ปัญหาตามหลักวิชาการด้านแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 3</p> <p>พิจารณาความเป็นไปได้จริงในการปฏิบัติและแก้ปัญหา โดยพิจารณาตามสภาพความต้องการและความพร้อมของโรงเรียน</p>	<p>ขั้นที่ 4</p> <p>เลือกวิธีการแก้ปัญหาตามหลักวิชาการด้านแนะแนว ที่สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติจริง</p>	<p>ขั้นที่ 5</p> <p>เสนอแนวทางแก้ปัญหาในรูปแบบโครงการย่อย</p>
<p>ปัญหาที่เกิดจากผู้ปกครอง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนในโรงเรียน 2. ผู้ปกครองไม่ให้มาโรงเรียน 3. ผู้ปกครองมองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา 	<p>ปัญหาที่เกิดจากผู้ปกครองในข้อ 1-5 สามารถแก้ไขโดยวิธีดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ประชุมชี้แจงให้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน 	<p>แรงงานอยู่แล้ว และมีนักเรียนบางส่วนใช้วิธีการนี้แล้ว โรงเรียนจัดเพื่อความคุ้มครองและให้ความยุติธรรมในการประกอบการภายนอก โดยให้ผลประโยชน์ตอบแทน</p> <p>- มีความเป็นไปได้มาก เพราะสามารถจัดในวันประชุมพิเศษนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ภายในวันเดียว และงบประมาณที่ใช้สามารถขอได้จากหน่วยเหนือในงานด้านการอบรม และสามารถขอบริจาคจากคณะครู กรรมการโรงเรียนและบุคคลภายนอก</p>	<p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p>	<p>จัดกองทุนช่วยเหลือนักเรียนขาดแคลนและโครงการจัดหางานและส่งเสริมอาชีพ</p>

<p>ขั้นที่ 1</p> <p>พิจารณาคัดเลือกสาเหตุของปัญหาด้านการจัดบริการแนะแนวและสาเหตุของปัญหาทางการศึกษาที่สามารถแก้ไขได้โดยกระบวนการแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 2</p> <p>สาเหตุของแต่ละประเด็น ปัญหา นำมารวบรวมแนวทางแก้ปัญหาตามหลักวิชาการด้านแนะแนว</p>	<p>ขั้นที่ 3</p> <p>พิจารณาความเป็นไปได้จริงในการปฏิบัติและแก้ปัญหา โดยพิจารณาตามสภาพความต้องการและความพร้อมของโรงเรียน</p>	<p>ขั้นที่ 4</p> <p>เลือกวิธีการแก้ปัญหาตามหลักวิชาการด้านแนะแนว ที่สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติจริง</p>	<p>ขั้นที่ 5</p> <p>เสนอแนวทางแก้ปัญหาในรูปแบบโครงการย่อย</p>
<p>4. ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนช่วยทำงานบ้าน</p> <p>5. ผู้ปกครองต้องการให้นักเรียนทำงานเลี้ยงชีพ</p> <p>6. ครอบครัวแตกแยก</p>	<p>2. ออกเยี่ยมบ้านนักเรียนและผู้ปกครอง</p> <p>1. จัดการให้การปรึกษาแก่นักเรียนเป็นรายบุคคล</p>	<p>ได้</p> <p>- มีความเป็นไปได้มาก ครูแนะแนวและคณะกรรมการแนะแนวที่เป็นครูที่ปรึกษานักเรียน สามารถปฏิบัติได้และไม่สิ้นเปลืองงบประมาณ</p> <p>1. มีความเป็นไปได้มาก เพราะครูแนะแนวสามารถให้บริการ ให้การปรึกษาได้ เพราะมีนักเรียนเป็นบางคนเท่านั้นที่มีปัญหานี้</p> <p>2. ไม่สิ้นเปลืองงบประมาณ</p>	<p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p> <p>วิธีการนี้สามารถปฏิบัติได้</p>	<p>ปัญหาที่เกิดจากผู้ปกครองนักเรียนในข้อ 1-5 สามารถแก้ไขด้วยโครงการแนะแนวแก่นักเรียน และผู้ปกครอง เรื่อง การสร้างความรู้ความเข้าใจต่อการเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน</p>

โครงการย่อยในบริการแนะแนวที่สนองต่อความพร้อม และความต้องการของโรงเรียน ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 12 โครงการย่อยแบ่งตามลักษณะการให้บริการแนะแนว 4 ลักษณะ ดังนี้

- 1) การเตรียมความพร้อมในการจัดบริการแนะแนวประกอบด้วย 3 โครงการย่อย คือ
 - 1.1) โครงการสร้างความรู้ความเข้าใจอันดีในการจัดบริการแนะแนวแก่บุคลากรในโรงเรียน
 - 1.2) โครงการความร่วมมือระหว่าง โรงเรียนเพื่อจัดทำวัสดุอุปกรณ์การแนะแนว
 - 1.3) โครงการห้องแนะแนวฉบับกระเป๋
- 2) บริการสนเทศ ประกอบด้วย 2 โครงการย่อย คือ
 - 2.1) โครงการแนะแนว แก่นักเรียนและผู้ปกครอง เรื่อง การสร้างความรู้ความเข้าใจที่ต่อการเรียนในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - 2.2) โครงการสร้างเสริมความรู้ความเข้าใจในการจัดบริการแนะแนวแก่นักเรียนและผู้ปกครอง
- 3) บริการให้การปรึกษาประกอบด้วย 4 โครงการย่อย คือ
 - 3.1) โครงการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 3.2) โครงการแก้ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนกับเพื่อน
 - 3.3) โครงการแก้ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน
 - 3.4) โครงการให้การปรึกษแก่นักเรียนที่มีปัญหาทางครอบครัว
- 4) บริการจัดวางตัวนักเรียนประกอบด้วย 3 โครงการย่อย คือ
 - 4.1) โครงการจัดกองทุนช่วยเหลือนักเรียนขาดแคลน
 - 4.2) โครงการจัดหาทุนและส่งเสริมอาชีพ
 - 4.3) โครงการช่วยเหลือนักเรียนบ้านไกล

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบประสิทธิภาพ การตรวจสอบประสิทธิภาพของโครงการแบ่งออกเป็น 3 ชั้น ตามลำดับดังนี้

- 3.1 ตรวจสอบประสิทธิภาพ โดยนักวิชาการด้านแนะแนว
- 3.2 การตรวจสอบประสิทธิภาพ โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านแนะแนวระดับท้องถิ่น
- 3.3 การตรวจสอบประสิทธิภาพ โดยการนำโครงการย่อยในบริการแนะแนวที่สนองต่อความต้องการ และความพร้อมของโรงเรียน ไปปฏิบัติ

รายละเอียดในการดำเนินการ ผู้วิจัยกระทำดังนี้

1. การตรวจสอบประสิทธิภาพ โดยนักวิชาการด้านแนะแนว

การตรวจสอบประสิทธิภาพ โดยนักวิชาการด้านแนะแนว เป็นการตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมตามหลักวิชาการด้านแนะแนว ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการตรวจสอบประสิทธิภาพดังนี้

ถ้านักวิชาการด้านแนะแนวมีความคิดเห็นว่า เนื้อหาสาระของ โครงการหรือโครงการย่อย ถูกต้องและเหมาะสมตามหลักวิชาการด้านแนะแนว เฉลี่ยแล้วคิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป แสดงว่า โครงการหรือโครงการย่อยนั้นมีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ

ถ้านักวิชาการด้านแนะแนวมีความเห็นว่า เนื้อหาสาระของ โครงการหรือโครงการย่อยไม่ถูกต้อง และเหมาะสมตามหลักวิชาการด้านแนะแนวเฉลี่ยแล้วคิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป แสดงว่า เนื้อหาสาระของ โครงการ หรือโครงการย่อยนั้นไม่เหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ ได้ให้ตัดสาระของ โครงการ หรือโครงการย่อยนั้นออกไป

ถ้านักวิชาการด้านแนะแนวให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง แก้ไขโครงการหรือโครงการย่อยให้นำมา เสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนการนำไปตรวจสอบประสิทธิภาพในขั้นต่อไป

ในการตรวจสอบประสิทธิภาพ โดยนักวิชาการด้านแนะแนว ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1.1 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพของโครงการ ได้แก่แบบประเมินโครงการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบประเมินแบบประเมินค่า และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อคำถามในการตรวจสอบประสิทธิภาพของโครงการการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 2 ข้อคำถามในการตรวจสอบประสิทธิภาพของโครงการย่อยในบริการแนะแนวที่สนองตอบต่อความต้องการและความพร้อมของโรงเรียน จำนวน 12 โครงการ และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1.2 ผู้วิจัยขอหนังสือร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยังนักวิชาการด้านแนะแนว จำนวน 9 ท่าน โดยพิจารณานักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถในสาขาจิตวิทยาการศึกษาและแนะแนว และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย นักวิชาการจากศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ

จำนวน 4 ท่าน ศึกษานิเทศก์ จากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 4 ท่าน ศึกษานิเทศก์จาก กรมสามัญศึกษา จำนวน 1 ท่าน

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกระทำดังนี้

1.3.1 ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์และตรวจสอบประสิทธิภาพและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพิ่มเติมนำมาแจกแจงความถี่ ทาค่าร้อยละ แล้วเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

1.3.2 นำผลที่ได้จากการตรวจสอบประสิทธิภาพของ โครงการโดยนักวิชาการด้านแนะแนวมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมแล้วนำไปหาประสิทธิภาพในขั้นตอนต่อไป

2. การตรวจสอบประสิทธิภาพ โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านแนะแนวระดับท้องถิ่น

การตรวจสอบประสิทธิภาพ โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านแนะแนวระดับท้องถิ่น เป็นการตรวจสอบความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการตรวจสอบประสิทธิภาพดังนี้

ถ้าผู้ทรงคุณวุฒิด้านแนะแนวระดับท้องถิ่นมีความคิดเห็นว่า เนื้อหาสาระของโครงการหรือโครงการย่อย มีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไป แสดงว่า โครงการหรือ โครงการย่อยนั้นมีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ

ถ้าผู้ทรงคุณวุฒิด้านแนะแนวระดับท้องถิ่นมีความเห็นว่า เนื้อหาสาระของโครงการหรือโครงการไม่สามารถนำไปปฏิบัติได้ เฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80 ขึ้นไปให้ตัดเนื้อหาสาระโครงการหรือโครงการย่อยนั้นออกไป

ถ้าผู้ทรงคุณวุฒิด้านแนะแนวระดับท้องถิ่นให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขโครงการย่อยให้นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ด้านการนำไปตรวจสอบประสิทธิภาพในขั้นต่อไป

ในการตรวจสอบประสิทธิภาพ โดยผู้ทรงคุณวุฒิด้านแนะแนวระดับท้องถิ่น ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการตรวจสอบประสิทธิภาพ ได้แก่

แบบประเมินโครงการ จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบประมาณค่าและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามในการตรวจสอบประสิทธิภาพของ โครงการการจัดบริการแนะแนว ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 3 ข้อคำถามในการตรวจสอบประสิทธิภาพโครงการย่อยในบริการ
แนะแนวที่สนองต่อความต้องการและความพร้อมของโรงเรียน จำนวน 12 โครงการ
และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2.2 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไปยัง
เลขาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ และอธิบดีกรมสามัญศึกษา เพื่อ
ขอความร่วมมือในการวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านแนะแนวระดับท้องถิ่น ประกอบด้วย

- 1) เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบด้านการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน
ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ได้แก่
 - 1.1) หัวหน้าศูนย์ขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 1 คน (อยู่ในเขตความรับผิดชอบของ
จังหวัดปราจีนบุรี)
 - 1.2) ศึกษานิเทศก์ด้านแนะแนว สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 4 คน (อยู่ในเขตความรับผิดชอบของจังหวัดปราจีนบุรี 2 คน จังหวัด
สระแก้ว 2 คน)

2) ครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัด
ปราจีนบุรี ที่เป็นโรงเรียนพี่เลี้ยงในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 21 คน (อยู่ในเขตความรับผิดชอบของ
จังหวัดปราจีนบุรี 10 คน จังหวัดสระแก้ว 11 คน)

3) ครูแนะแนวประจำโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี จำนวน 42 คน (อยู่ในเขตความรับผิดชอบ
ของจังหวัดปราจีนบุรี 19 คน จังหวัดสระแก้ว 23 คน)

รวมจำนวนผู้ทรงคุณวุฒิด้านแนะแนวระดับท้องถิ่น 62 คน

2.3 ผู้วิจัยส่งโครงการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการ
ศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปราจีนบุรี ที่ผ่านการตรวจสอบ
ประสิทธิภาพ โดยนักวิชาการด้านแนะแนวแล้ว และแบบประเมินโครงการไปยังผู้ทรงคุณวุฒิ
ด้านแนะแนวระดับท้องถิ่นทางไปรษณีย์ในวันที่ 1 มีนาคม 2537 และนำมาวิเคราะห์ในวันที่
20 มีนาคม 2537 รวมระยะเวลา 20 วัน ได้รับกลับคืนมา 58 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.54

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยกระทำดังนี้

2.4.1 นำข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินที่เป็นแบบประมาณค่า และข้อเสนอ
แนะเพิ่มเติม มาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2.4.2 นำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบประสิทธิภาพของโครงการโดย
ผู้ทรงคุณวุฒิด้านแนะแนวระดับท้องถิ่นมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมแล้วนำไปหาประสิทธิภาพ
ในขั้นต่อไป

โครงการย่อยในบริการแนะแนวที่สนองต่อความต้องการและความพร้อมของโรงเรียน ที่ผ่านการตรวจสอบประสิทธิภาพจากนักวิชาการด้านแนะแนว และผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านแนะแนว ระดับท้องถิ่น จำนวน 12 โครงการ มีการปรับเปลี่ยนชื่อโครงการ 3 โครงการ ดังนี้

1. โครงการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนเพื่อจัดทำวัสดุอุปกรณ์การแนะแนว ปรับชื่อเป็น โครงการจัดทำสื่อและเครื่องมือการแนะแนว

2. โครงการจัดกองทุนช่วยเหลือนักเรียนขาดแคลน ปรับชื่อเป็น โครงการส่งเสริมให้นักเรียนขาดแคลน

3. โครงการจัดทำงานและส่งเสริมอาชีพ ปรับชื่อเป็น โครงการส่งเสริมอาชีพและการมีรายได้ระหว่างเรียน

3. การตรวจสอบประสิทธิภาพ โดยการนำโครงการย่อยในบริการแนะแนวที่สนองต่อความต้องการและความพร้อมของโรงเรียน ไปปฏิบัติ

การนำโครงการย่อยในบริการแนะแนวที่สนองต่อความต้องการและความพร้อมของโรงเรียน ไปปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความเหมาะสมในการนำโครงการไปปฏิบัติจริง ผู้วิจัยมีเกณฑ์ในการตรวจสอบประสิทธิภาพ ดังนี้

ถ้าหลังการนำโครงการย่อยในบริการแนะแนวที่สนองต่อความต้องการและความพร้อมของโรงเรียน ไปปฏิบัติปรากฏว่า บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของโครงการ แสดงว่าโครงการมีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ

รายละเอียดในการดำเนินการ ผู้วิจัยกระทำดังนี้

3.1 ผู้วิจัยคัดเลือกโครงการย่อยในบริการแนะแนวที่ผ่านการตรวจสอบ โดยนักวิชาการด้านแนะแนวและผู้ทรงคุณวุฒิด้านแนะแนวระดับท้องถิ่นมาพิจารณาความเหมาะสมของโครงการที่สนองต่อความต้องการและความพร้อมของโรงเรียน และสามารถให้บริการและติดตามผลภายใต้ข้อจำกัดของเวลาในการทำวิจัย โดยเลือกโครงการไปทดลอง 2 โครงการ ได้แก่ โครงการแนะแนวแก่นักเรียนและผู้ปกครอง เรื่องการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ต่อการเรียนในโรงเรียน และโครงการส่งเสริมอาชีพและการมีรายได้ระหว่างเรียน การที่ผู้วิจัยเลือกโครงการทั้งสอง ไปปฏิบัติมีเหตุผลดังนี้ เนื่องจากโครงการย่อยในบริการแนะแนวที่สนองต่อความต้องการและความพร้อมของโรงเรียนเป็นกระบวนการให้บริการด้านแนะแนว ต้องใช้เวลาในการปฏิบัติและติดตามผลเป็นระยะเวลานาน ซึ่งผู้วิจัยมีข้อจำกัดแนะแนวด้านระยะเวลาในการทำการศึกษ จึงจำเป็นต้องพิจารณาคัดเลือกโครงการย่อย ในบริการแนะแนว เห็นว่าสนองต่อความต้องการและความพร้อมของโรงเรียนได้มากที่สุด และสามารถให้บริการและติดตามผลได้ ภายใต้ข้อจำกัดเวลาในการศึกษาไปปฏิบัติ และ

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจด้านวัตถุประสงค์ แนวทางวิธีการ และการตั้งเป้าหมายในการเรียนเพื่อการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 3 ความรู้ความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ในการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนในโรงเรียน

2) ผู้วิจัยนำเครื่องมือทั้ง 3 ฉบับไปให้ศึกษานิเทศก์ ผู้รับผิดชอบด้านแผนและ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว จำนวน 2 คน ตรวจสอบความเหมาะสม และสำนวนภาษา แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสม

3) นำโครงการไปให้ผู้บริหารโรงเรียนสระปทุมศึกษารายละเอียดและแต่งตั้งคณะกรรมการแนะนำผู้รับผิดชอบโครงการ ในวันที่ 30 มีนาคม 2537 และนำไปปฏิบัติในวันที่ 20 พฤษภาคม 2537 เวลา 08.00-12.00 น.

4) นำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบประสิทธิภาพ 3 ฉบับ มาวิเคราะห์เนื้อหา แยกแยะความถี่ค่าร้อยละ แล้วสรุปผลการตรวจสอบประสิทธิภาพ และนำเสนอออกมาในรูปตารางประกอบความเรียง

โครงการที่ 2 โครงการส่งเสริมอาชีพและการมีรายได้ระหว่างเรียน

ในการนำโครงการส่งเสริมอาชีพและจัดหารายได้ระหว่างเรียนไปปฏิบัติ ผู้วิจัยกระทำดังนี้

1) สร้างเครื่องมือในการตรวจสอบประสิทธิภาพของโครงการ ดังนี้

1.1) แบบรายงานและประเมินผลโครงการส่งเสริมอาชีพและการมีระหว่างเรียน สำหรับคณะกรรมการแนะนำผู้รับผิดชอบโครงการ เป็นแบบประมาณค่า และคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ฉบับ

1.2) แบบสอบถาม เพื่อคัดเลือกนักเรียนเข้าร่วมโครงการสำหรับนักเรียน และคณะกรรมการแนะนำผู้รับผิดชอบโครงการ เป็นแบบกำหนดคำถามคำตอบให้เลือกตอบ และคำถามปลายเปิด จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบ (นักเรียน)

ตอนที่ 2 สภาพปัญหาทางเศรษฐกิจของนักเรียน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของคณะกรรมการแนะนำผู้รับผิดชอบโครงการ

1.3) แบบปฏิบัติงานของนักเรียนสำหรับนักเรียนเป็นตารางการปฏิบัติงานในแต่ละวัน จำนวน 50 วัน

1.4) แบบบันทึกผลการปฏิบัติงานของนักเรียน สำหรับคณะกรรมการแนะแนว ผู้รับผิดชอบโครงการ เป็นตารางสังเกตการปฏิบัติงานของนักเรียนในแต่ละวัน จำนวน 50 วัน

1.5) ประเด็นการอภิปรายสำหรับนักเรียน และครูแนะแนวประจำโรงเรียน จำนวน 4 ประเด็น ได้แก่

ประเด็นที่ 1 ความรู้สึกในการเข้าร่วมโครงการ

ประเด็นที่ 2 ความรู้ที่ได้รับมีประโยชน์มากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะต่อการนำไปประกอบอาชีพในอนาคต

ประเด็นที่ 3 ผลตอบแทนในการเข้าร่วมโครงการสามารถช่วยแก้ปัญหา ด้านเศรษฐกิจให้นักเรียนได้มากน้อยเพียงใดและประโยชน์สูงสุดที่นักเรียนได้รับคืออะไร

ประเด็นที่ 4 ปัญหาอุปสรรคที่พบ ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1.6) แบบวัดความรู้ในการปฏิบัติงาน เพื่อเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพ สำหรับนักเรียน เป็นแบบกำหนดคำถามคำตอบให้เลือกตอบ จำนวน 1 ฉบับ

2) ผู้วิจัยนำเครื่องมือทั้ง 5 ฉบับไปให้ศึกษานิเทศก์ ที่รับผิดชอบด้านงานแนะแนว ด้านแนะแนวและกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระแก้ว จำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาแก้ไข แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสม

3) นำโครงการไปให้ผู้บริหารโรงเรียนสระทุมศึกษารายละเอียดและแต่งตั้งผู้รับผิดชอบโครงการในวันที่ 30 มีนาคม 2537 และนำโครงการไปปฏิบัติใช้ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2537 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน 2537 รวมระยะเวลา 60 วัน

4) นำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบประสิทธิภาพทั้ง 5 ฉบับมาวิเคราะห์เนื้อหา แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วสรุปผลการตรวจสอบประสิทธิภาพ นำเสนอออกมาในรูป ตารางประกอบความเรียง